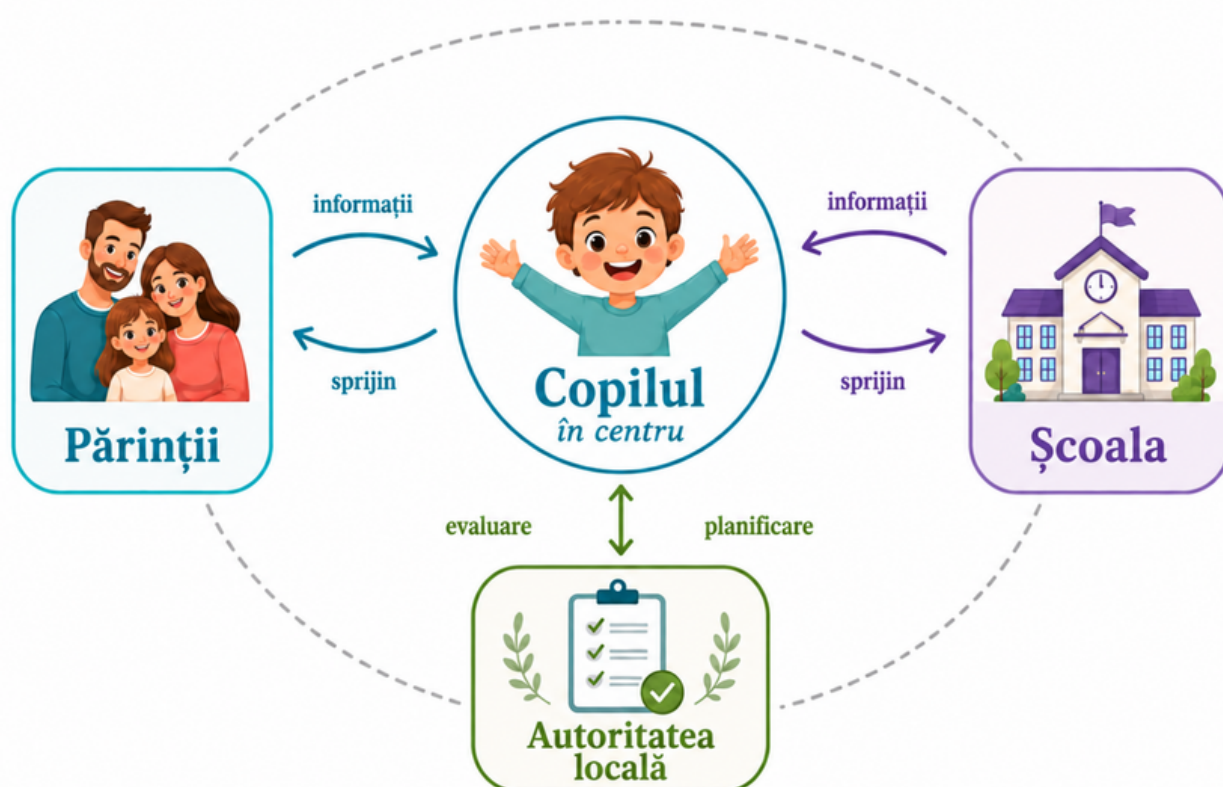

— SUPPORT ♥ EMPOWER ♥ THRIVE —

Ghid practic pentru părinți români din Anglia

— Educational Psychology & Wellbeing Services —

♥ Understanding • Nurturing • Unlocking Potential ♥

Septembrie 2026

Cuprins

Mesaj de întâmpinare

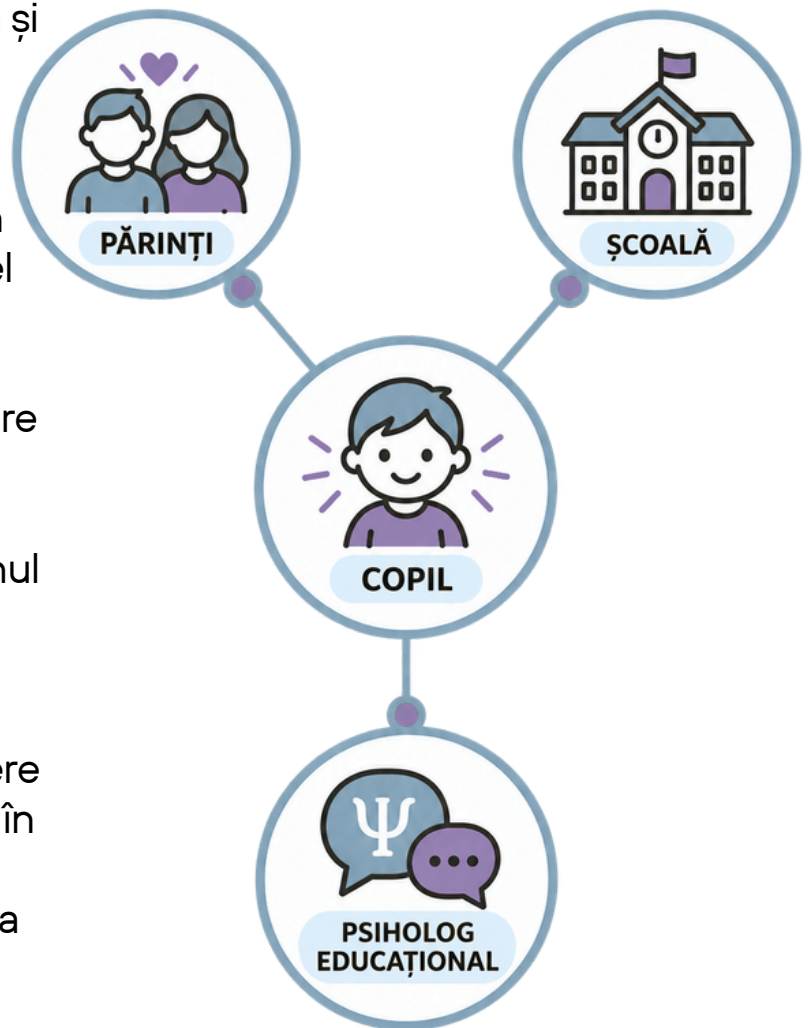
1. Cum funcționează sistemul SEND în Anglia?
2. Cine este psihologul educațional?
3. Ce se întâmplă la o evaluare cu psihologul educațional?
4. Ce pot face părinții?
5. Întrebări frecvente și resurse utile
6. Despre noi

Dragi părinți,

Am creat acest ghid pentru a vă ajuta să înțelegeți mai ușor sistemul educațional din Anglia și formele de sprijin disponibile pentru copilul dumneavoastră.

Înțelegem că orientarea într-un sistem educațional diferit de cel din România poate fi uneori dificilă. De aceea, am reunit informații clare și practice despre școală, cerințele educaționale speciale și dizabilitățile (SEND), procesul de evaluare EHC, planul EHCP și rolul profesioniștilor implicați.

Sperăm ca acest ghid să vă ofere mai multă claritate și încredere în comunicarea cu școala și în luarea deciziilor privind educația și sprijinul copilului dumneavoastră.

1. Cum funcționează sistemul SEND în Anglia?

Ce înseamnă SEND?

SEND vine de la Special Educational Needs and Disabilities – cerințe educaționale speciale și dizabilități.

Un copil poate avea SEND atunci când întâmpină dificultăți care îi afectează învățarea sau participarea la educație și are nevoie de sprijin suplimentar sau diferit.

PATRU DOMENII PRINCIPALE DE NEVOI

1 COMUNICARE ȘI INTERACȚIUNE

Poate fi dificil să înțeleagă sau să folosească limbajul, să inițieze și să mențină o conversație, să înțeleagă regulile sociale, să își exprime nevoile sau să construiască relații.

Include, de exemplu, dificultăți de vorbire, limbaj și comunicare sau autism.

2 COGNIȚIE ȘI ÎNVĂȚARE

Unii copii au nevoie de mai mult timp, repetiție sau modalități diferite de predare pentru a învăța.

Poate include dificultăți de citire, scriere, ortografie, matematică, memorie, organizarea informațiilor sau înțelegerea conceptelor.

Include și dificultăți specifice de învățare, precum dislexia sau discalculia.

3 DEZVOLTARE SOCIALĂ, EMOȚIONALĂ ȘI SĂNĂTATE MINTALĂ (SEMH)

Poate fi dificil să își gestioneze emoțiile, să facă față schimbărilor, să își mențină atenția sau să participe la activități.

Anxietatea, retragerea, dificultățile de participare la școală sau comportamentele care îi îngrijorează pe adulți pot indica nevoi care trebuie înțelese și sprijinite.

4 NEVOI SENZORIALE ȘI/SAU FIZICE

- Dificultăți în locuri aglomerate, zgomotoase sau foarte luminoase
- Sensibilitate la atingere, la anumite haine, etichete sau materiale/texturi
- Alimentație limitată (gusturi, texturi, aceeași mâncare repetat)
- Căutarea anumitor senzații (rotire, legănare, sărituri sau nevoia frecventă de a se mișca)
- Reacții diferite la frig, căldură sau durere

Aceste diferențe senzoriale pot influența starea de bine, comportamentul, alimentația, atenția și participarea copilului la activitățile de acasă și de la școală.

Este important de știut

Aceste patru categorii îi ajută pe profesioniști să organizeze informațiile, dar un copil nu trebuie „încadrat” într-o singură categorie. Nevoile se pot influența reciproc.

De exemplu, unui copil care întâmpină dificultăți de comunicare îi poate fi greu să spună că nu a înțeles o activitate. Acest lucru poate conduce la frustrare sau anxietate și, în timp, îi poate afecta participarea la învățare.

Un copil poate avea puncte forte importante și, în același timp, să aibă SEND.

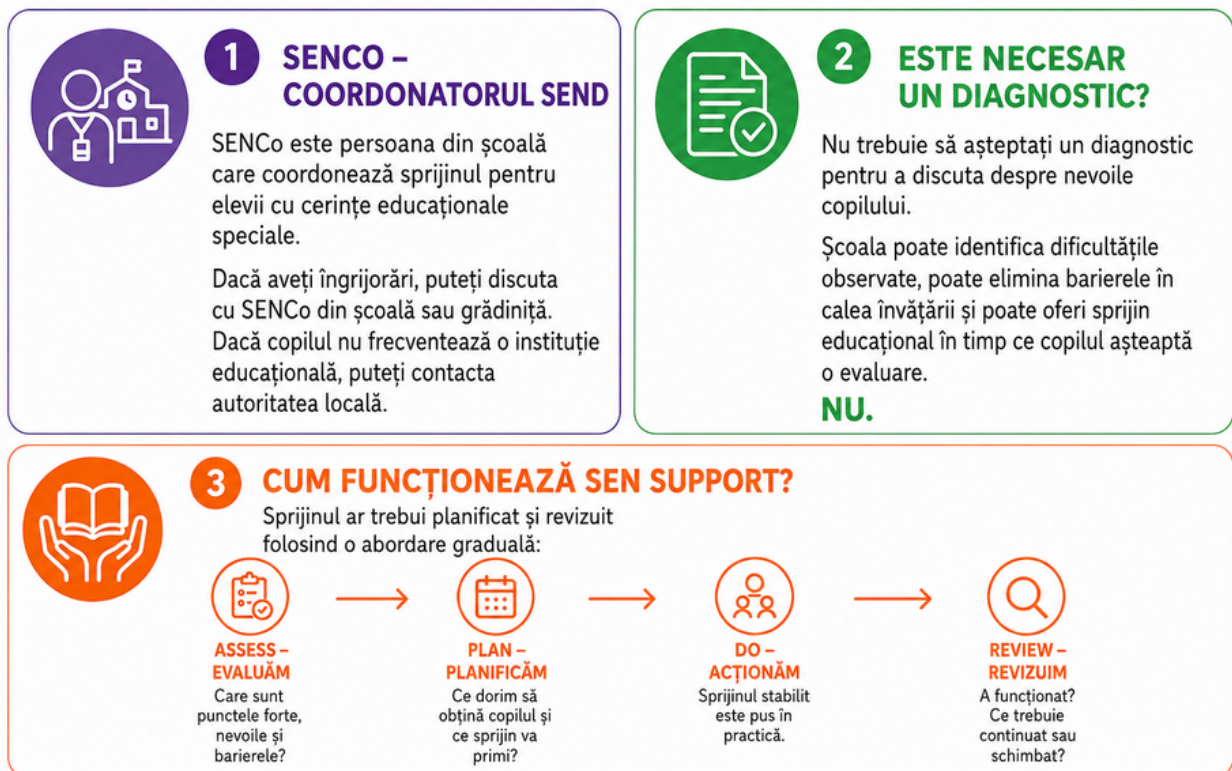
Sprijinul în școală

Pentru mulți copii, sprijinul începe prin SEN Support, în cadrul școlii.

Acesta este adaptat nevoilor copilului și poate include un program individualizat de învățare, ajutor suplimentar din partea profesorului sau a unui teaching assistant, activități într-un grup mai mic, suport pentru comunicare și participare sau sprijin pentru anumite nevoi fizice și de îngrijire.

Diagrama de mai jos explică cine coordonează sprijinul, dacă este necesar un diagnostic, cum este planificat și revizuit SEN Support.

SPRIJINUL PENTRU COPII CU SEND

Când SEN Support nu este suficient

Pentru unii copii, sprijinul oferit prin SEN Support poate să nu fie suficient pentru a răspunde nevoilor lor, chiar și după ce acesta a fost adaptat și revizuit.

În această situație, părinții sau școala pot solicita autorității locale o EHC Needs Assessment. În urma evaluării, autoritatea locală va decide dacă este necesar un Education, Health and Care Plan (EHCP).

SEN Support și EHCP nu sunt același lucru.

Nu orice copil cu SEND are nevoie de EHCP.

Ce este un EHCP

Un EHCP – Education, Health and Care Plan este un plan pentru copiii și tinerii de până la 25 de ani care au nevoie de un nivel de sprijin mai mare decât cel disponibil prin SEN Support. Planul identifică nevoile relevante de educație, sănătate și asistență socială care stabilește sprijinul necesar.

EHCP: DREPTURILE ȘI PAȘII PĂRINȚILOR

Ce se întâmplă după solicitare?

Autoritatea locală (local council) analizează informațiile primite și decide dacă va începe o EHC Needs Assessment. În această etapă, poate solicita informații de la familie, școală și profesioniștii implicați. Părinții și copilul trebuie să aibă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, dorințele și obiectivele.

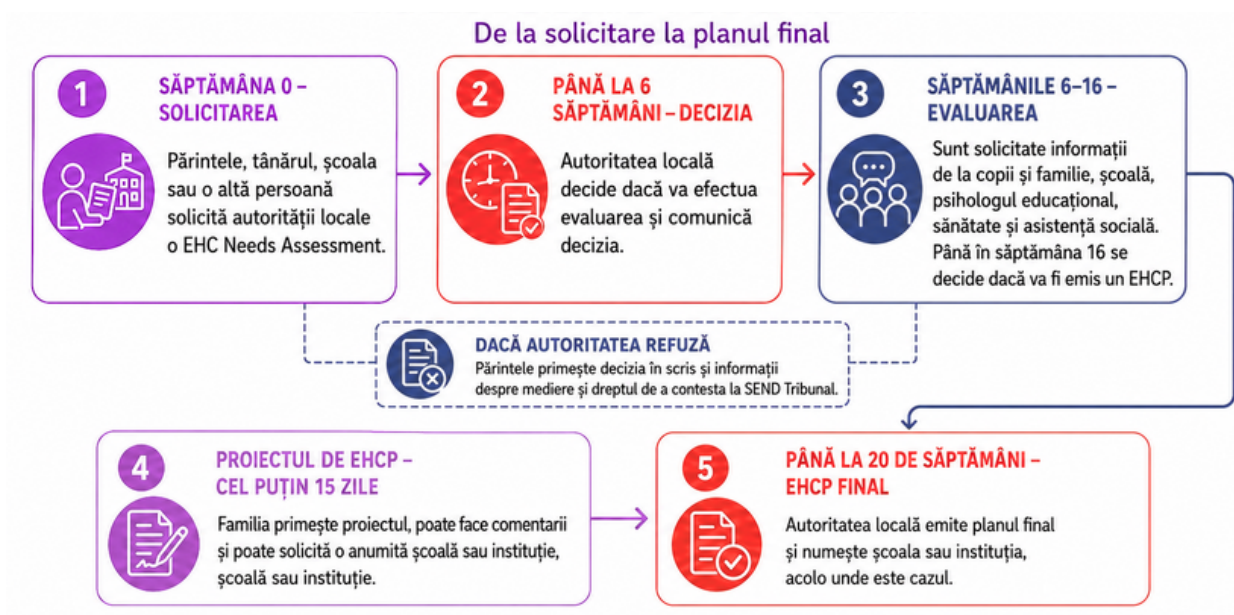
Autoritatea locală trebuie să comunice, de regulă, în maximum șase săptămâni dacă va realiza evaluarea. Dacă solicitarea este refuzată, părinții trebuie să primească decizia în scris și informații despre mediere și dreptul de a contesta decizia.

Evaluarea nevoilor pentru un EHCP (EHC Needs Assessment) nu garantează emiterea planului. Autoritatea locală (local council) ia decizia după evaluare, ținând cont de opiniile copilului și ale familiei.

Cum se desfășoară evaluarea pentru un EHCP?

Procesul de evaluare pentru un Education, Health and Care Plan (EHCP) urmează mai multe etape și are, în general, un termen legal de maximum 20 de săptămâni, calculat de la data la care autoritatea locală primește solicitarea.

Diagrama de mai jos prezintă principalele etape ale procesului, deciziile care pot fi luate și momentele în care părinții pot contribui cu informații și observații despre copil.

Ce poți face în timpul evaluării?

- Trimite informațiile și rapoartele relevante.
- Notează data la care a fost făcută solicitarea.
- Răspunde la cererile de informații ale autorității locale.
- Păstrează copiile mesajelor și documentelor primite.
- Cere actualizări dacă nu știi în ce etapă se află procesul.

Dacă procesul întârzie

Întreabă în scris autoritatea locală care este motivul întârzierii și când va fi luată decizia.

Poți solicita sprijin gratuit și imparțial de la serviciul local SENDIASS.

2. Cine este psihologul educațional?

Rolul psihologului educațional

Un specialist care te ajută să înțelegi mai bine nevoile educaționale ale copilului tău

Psihologul educațional este profesionistul care lucrează alături de familie și școală pentru a înțelege cum învață, comunică și se dezvoltă un copil. Acesta observă ce îi este greu copilului, ce îl ajută să reușească și de ce sprijin are nevoie pentru a progresa.

ROLUL PSIHOLOGULUI EDUCAȚIONAL

CE FACE?

- ✓ Evaluează dificultățile de învățare, comunicare, comportament sau dezvoltare.
- ✓ Discută cu părinții, profesorii și copilul.
- ✓ Oferă recomandări practice pentru școală și familie.
- ✓ Ajută la stabilirea sprijinului potrivit.

CE NU FACE?

- ✗ Nu prescrie medicamente.
- ✗ Nu oferă diagnostice medicale.
- ✗ Nu ia singur decizii despre viitorul copilului.

ASCULTĂ • ÎNȚELEGE • RECOMANDĂ

Psihologul educațional folosește cunoștințele psihologice pentru a :

- înțelege nevoile copilului;
- identifica punctele forte și dificultățile;
- recomanda sprijinul potrivit

Rolul psihologului educațional este de a oferi recomandări și de a contribui la luarea deciziilor împreună cu familia, copilul și școala.

Când și cum este implicat?

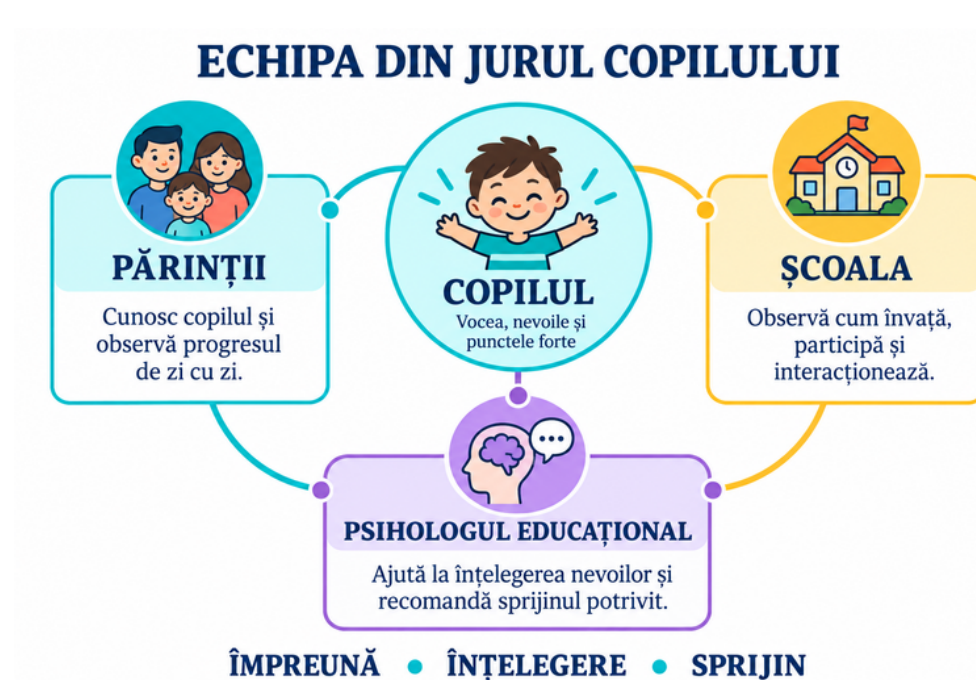
Când este implicat?

Psihologul educațional poate fi implicat atunci când copilul:

- întâmpină dificultăți de învățare;
- are dificultăți de comunicare sau socializare;
- întâmpină provocări emoționale sau comportamentale;
- are nevoie de sprijin suplimentar pentru a-și atinge potențialul.

Cum lucrează cu școala și familia?

Psihologul educațional nu lucrează izolat. Acesta colaborează cu părinții, profesorii și alți specialiști, ascultă punctul de vedere al tuturor și caută soluții adaptate nevoilor copilului.

Când aceste perspective sunt reunite, pot fi stabilite obiective și strategii comune. În anumite situații, contribuția psihologului educațional poate face parte din procesul de evaluare pentru un Education, Health and Care Plan (EHCP). Nu fiecare copil care lucrează cu un psiholog educațional are însă nevoie de un EHCP.

Rolul psihologului educațional este de a oferi recomandări și de a contribui la luarea deciziilor împreună cu familia, copilul și școala.

3. Ce se întâmplă la o evaluare cu psihologul educațional?

Este firesc să ai întrebări

Dacă școala sau autoritatea locală a recomandat implicarea unui psiholog educațional, este normal să te întrebi ce va face, dacă va fi testat copilul sau ce se va întâmpla după evaluare.

Psihologul urmărește să construiască o imagine echilibrată: ce îi place copilului, ce poate face, ce îl ajută, unde apar barierele și ce schimbări ar putea face învățarea și participarea mai accesibile.

Cum poate fi implicat psihologul educațional?

Prin școală sau serviciul local

Școala poate solicita implicarea unui psiholog pentru a înțelege mai bine punctele forte și nevoile copilului. Modul de accesare diferă între școli și autorități locale.

Ca parte a unei EHC Needs Assessment în Anglia

Autoritatea locală solicită informații de la familie, școală și profesioniști. Contribuția psihologului este o parte a procesului; acesta nu decide singur dacă va fi emis un EHCP.

Printr-o evaluare independentă

Unele familii contactează direct un psiholog educațional independent. Părinții pot verifica dacă specialistul este înregistrat la Health and Care Professions Council — HCPC.

ÎNAINTE SĂ ÎȚI DAI ACORDUL, ÎNTREABĂ:

1

Care este scopul implicării?

2

Ce informații vor fi colectate?

3

Cine va primi raportul?

4

Cum vor fi explicate concluziile?

INFORMARE • ACORD • CLARITATE

Ce se întâmplă înainte și în timpul evaluării?

Înainte de întâlnire, psihologul educațional adună informații pentru a înțelege copilul în contextul său. În funcție de situație, acesta poate:

- discuta cu părinții despre dezvoltarea copilului, punctele sale forte, dificultăți și speranțele pentru viitor;
- discuta cu personalul școlii și analiza sprijinul oferit până atunci;
- citi rapoarte relevante și informații despre progresul școlar;
- analiza exemple de lucrări sau alte informații utile;
- stabili împreună cu familia și școala întrebările la care evaluarea încearcă să răspundă.

CE SE POATE ÎNTÂMPLA ÎN ZIUA EVALUĂRII?

1

DISCUȚIA CU COPILUL

Psihologul poate folosi conversații, desene, jocuri sau activități vizuale pentru a afla ce este important pentru copil, ce îi este dificil și ce crede că l-ar ajuta. Copilul poate spune: «Nu știu», «Nu înțeleg» sau «Am nevoie de o pauză».

2

OBSERVAREA LA ȘCOALĂ

Psihologul poate observa cum participă copilul, cum înțelege instrucțiunile, cum comunică, își menține atenția și răspunde la sprijin. Observarea ajută la înțelegerea influenței mediului și a cerințelor.

METODELE SUNT ALESE ÎN FUNCȚIE DE NEVOILE COPILULUI

Activități și instrumente de evaluare

Pot fi folosite activități practice, sarcini structurate, chestionare sau instrumente standardizate. Rezultatele nu sunt analizate separat, ci împreună cu informațiile oferite de copil, familie, școală și alți profesioniști.

Evaluarea nu este un examen și nu există răspunsuri perfecte.

Scopul este înțelegerea copilului, nu reducerea lui la un scor.

Ce se întâmplă după evaluare?

După evaluare, psihologul educațional reunește și analizează toate informațiile obținute de la copil, familie, școală și alți profesioniști. În funcție de tipul evaluării, acesta poate oferi feedback verbal, o notă de consultare sau un raport scris.

Ce observă psihologul educațional?

Evaluarea urmărește atât punctele forte, cât și nevoile copilului. Psihologul poate analiza:

- interesele, motivațiile și lucrurile de care copilul este mândru;
- abilitățile și strategiile pe care le folosește deja;
- situațiile în care participă și învață mai ușor;
- barierele întâlnite în mediul educațional;
- impactul dificultăților asupra învățării, relațiilor, autonomiei și stării de bine;
- adaptările și sprijinul care par să îl ajute.

Ce poate conține raportul?

- scopul și contextul evaluării;
- opiniile copilului și ale părinților;
- metodele și sursele de informație folosite;
- punctele forte și nevoile identificate;
- o explicație a factorilor care influențează experiența copilului;
- impactul nevoilor asupra învățării și participării;
- rezultatele urmărite și recomandările pentru sprijin.

CUM POT ARĂTA RECOMANDĂRILE?

Raportul trebuie să evidențieze atât dificultățile, cât și punctele forte și sprijinul necesar copilului.

Cum îți poți pregăti copilul?

Înainte de evaluare, familia poate primi un scurt profil al psihologului educațional, cu o fotografie și câteva informații despre acesta. Profilul îl poate ajuta pe copil să știe pe cine va întâlni și să se simtă mai pregătit. Dacă nu îl primești, poți întreba școala sau psihologul dacă este disponibil.

O explicație simplă și liniștitoare îl poate ajuta pe copil să știe la ce să se aștepte și să se simtă mai în siguranță. Nu este nevoie să exersați răspunsuri; este important ca el să poată participa în propriul ritm și să vorbească sincer despre experiențele sale.

CUM ÎȚI POȚI PREGĂTI COPILUL?

1 EXPLICĂ ÎNTÂLNIREA Va întâlni o persoană care dorește să afle ce îl ajută la școală.	2 NU ESTE UN EXAMEN Nu trebuie să ofere răspunsuri perfecte.	3 ÎNCURAJEAZĂ SINCERITATEA Poate spune ce îi place, ce este dificil și ce ar dori să se schimbe.
4 POATE CERE O PAUZĂ Poate spune: «Nu știu», «Nu înțeleg» sau «Am nevoie de o pauză».	5 NU EXERSAȚI RĂSPUNSURILE Este important ca psihologul să observe modul autentic în care copilul răspunde.	6 INFORMEAZĂ PSIHOLOGUL Menționează dinainte nevoile de comunicare, senzoriale, medicale sau de acces.

COPILUL TREBUIE SĂ SE SIMȚĂ ÎN SIGURANȚĂ, NU SĂ FIE PERFECT

Întrebări utile pentru părinți

- Când și cum vom primi feedback?
- Cine va primi raportul?
- Cum vor fi puse în practică recomandările?
- Când va fi revizuit sprijinul?

Copilul nu trebuie să se pregătească pentru a da răspunsuri „corecte”. Cel mai important este să se simtă în siguranță și să poată fi el însuși.

Povestea lui Andrei

Exemplu fictiv, creat pentru ilustrare.

Andrei are 9 ani și îi plac construcțiile, științele și animalele. Participă cu interes atunci când tema îl captivează, dar îi este dificil să își mențină atenția în timpul activităților lungi, să înceapă sarcinile și să urmeze instrucțiuni cu mai mulți pași.

Părinții și școala încercaseră deja diferite forme de sprijin. Pentru a înțelege mai bine ce îl ajută și ce bariere continuă să apară, au decis să implice un psiholog educațional.

Ce a făcut psihologul?

- a discutat cu părinții și cu personalul școlii;
- a analizat informațiile despre progresul lui Andrei;
- l-a observat în timpul unei lecții;
- a discutat și a realizat câteva activități cu el;
- i-a explicat că întâlnirea nu este un examen și că poate cere explicații sau pauze.

Ce a arătat evaluarea?

Andrei era curios, avea cunoștințe bogate în domeniile preferate și își dorea să reușească. Se descurca mai bine când instrucțiunile erau scurte, prezentate pe rând și însoțite de repere vizuale. Sarcinile lungi sau neclare îi solicitau atenția și îi afectau încrederea.

Ce sprijin a fost recomandat?

- împărțirea activităților în pași mai mici;
- verificarea înțelegerii;
- folosirea unui plan vizual;
- accesul la pauze scurte de reglare;
- feedback clar și specific despre progres.

Școala a integrat aceste strategii în rutina zilnică. În timp, Andrei a început să pornească mai ușor sarcinile și să ceară ajutor înainte de a se simți copleșit.

Evaluarea nu l-a redus pe Andrei la un scor. A ajutat familia și școala să îi înțeleagă punctele forte și nevoile și să aleagă strategii adaptate lui.

4. Ce pot face părinții?

Cum colaborezi cu școala?

Atunci când copilul întâmpină dificultăți sau are nevoie de sprijin suplimentar, nu trebuie să cunoști toate procedurile și denumirile de specialitate. Este important să pui întrebări, să împărtășești ceea ce știi despre copil și să lucrezi împreună cu școala.

Cu cine poți discuta?

Poți începe prin a vorbi cu:

- învățătorul sau profesorul copilului;
- SENCO – persoana care coordonează sprijinul pentru copiii cu cerințe educaționale speciale și dizabilități.

Ce poți spune școlii?

Explică:

- ce te îngrijorează;
- ce observi acasă;
- ce spune copilul despre școală;
- ce îl ajută și ce pare să îi fie dificil;
- dacă există informații importante despre dezvoltarea sau nevoile sale.

Întreabă și ce observă școala, ce sprijin a fost oferit și ce strategii au fost deja încercate.

Cum te pregătești pentru întâlnire?

Înainte de întâlnire, notează lucrurile despre care vrei să discuți și întrebările pe care dorești să le adresezi. În timpul întâlnirii, poți lua notițe și poți cere explicații dacă sunt folosiți termeni pe care nu îi înțelegi.

ÎNTREBĂRI UTILE PENTRU ȘCOALĂ

1	Care sunt principalele dificultăți observate la școală?		2	Ce sprijin primește copilul în prezent?	
3	Ce strategii par să funcționeze?		4	Cum este urmărit progresul?	
5	Când vom discuta din nou despre evoluția copilului?		6	Este necesară implicarea altor profesioniști?	

ÎNTREABĂ • NOTEAZĂ • STABILIȚI URMĂTORII PAȘI

Nu trebuie să ai toate răspunsurile. Observațiile tale îi pot ajuta pe profesioniști să înțeleagă mai bine copilul și sprijinul de care are nevoie.

Participarea la întâlniri și copii bilingvi

Este important să poți înțelege informațiile discutate și să îți exprimi punctul de vedere. Dacă limba engleză reprezintă o barieră, poți întreba școala dacă îți poate oferi:

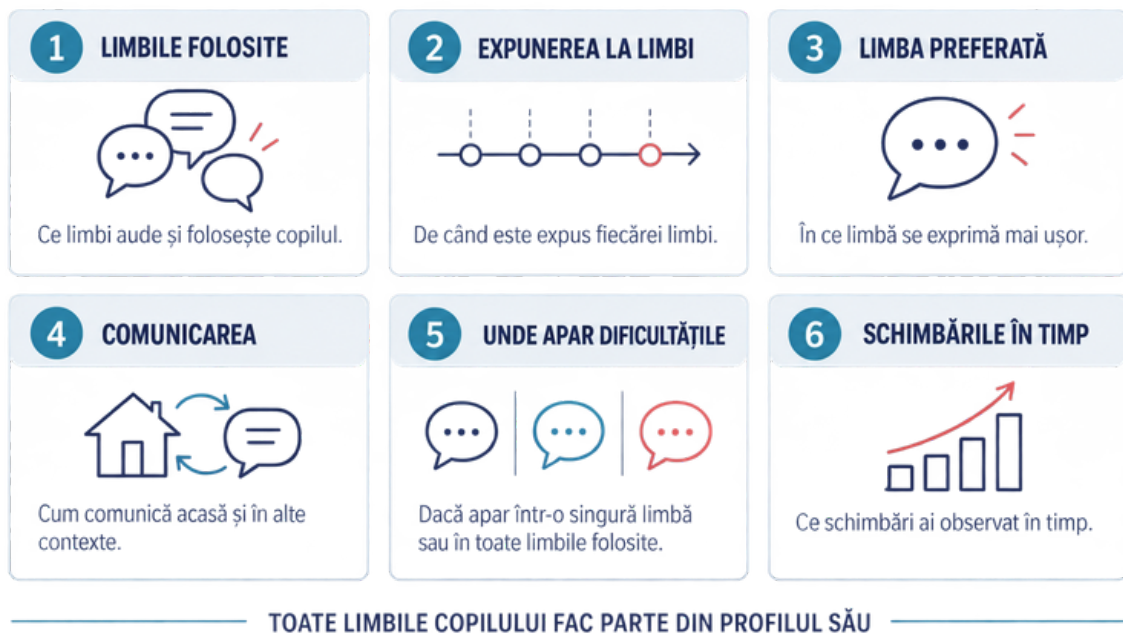
- sprijin lingvistic;
- un interpret;
- explicații într-un limbaj mai simplu;
- informațiile importante în scris.

Poți întreba și dacă este posibil să participi la întâlnire împreună cu o persoană de încredere. Aceasta te poate ajuta să urmărești discuția, să iei notițe și să îți amintești întrebările importante.

Pentru copii bilingvi

Faptul că un copil vorbește sau învață mai multe limbi nu înseamnă, în sine, că are SEND. Dezvoltarea limbajului trebuie înțeleasă ținând cont de întreaga experiență lingvistică a copilului.

CE ESTE IMPORTANT SĂ ȘTIE PROFESIONIȘTII?

Părinții pot oferi informații valoroase despre felul în care copilul comunică, înțelege și învață în limba vorbită acasă, nu doar în limba engleză.

Bilingvismul nu provoacă SEND.
Pentru o înțelegere corectă, trebuie luate în considerare toate limbile și toate mediile în care comunică copilul.

Sprijinul de acasă și urmărirea progresului

Cum îți poți sprijini copilul acasă?

Nu este nevoie să transformi casa într-o sală de clasă. Activitățile simple și naturale pot susține dezvoltarea și starea de bine a copilului.

Poți:

- să vorbești, să citești și să vă jucați împreună;
- să folosești limba în care familia se simte cel mai confortabil;
- să încurajezi interesele și punctele forte ale copilului;
- să păstrezi rutine previzibile, dacă acestea îl ajută;
- să observi ce strategii funcționează și să comunici aceste informații școlii.

Păstrează informațiile importante

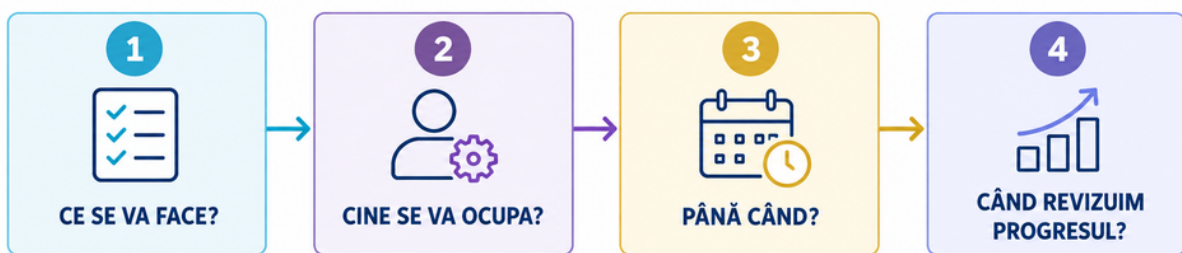
Este util să păstrezi într-un singur loc:

- rapoartele și evaluările;
- scrisorile și e-mailurile importante;
- planurile de sprijin;
- recomandările profesioniștilor;
- notițele de la întâlniri.

Aceste documente te pot ajuta să urmărești ce sprijin a fost oferit, ce s-a schimbat și care sunt următorii pași.

DACĂ EȘTI ÎN CONTINUARE ÎNGRIJORAT

“Aș vrea să înțeleg mai bine ce sprijin primește copilul meu și cum vom ști dacă acesta îl ajută.”

CERE CA PAȘII AGREAȚI SĂ FIE CONFIRMAȚI ÎN SCRIS

Vocea părinților contează. Îți cunoști copilul în situații pe care școala și profesioniștii nu le văd întotdeauna. Informațiile tale pot contribui la o înțelegere mai completă a punctelor sale forte, a nevoilor și a sprijinului potrivit.

5. Întrebări frecvente și resurse utile

Ce fac dacă sunt îngrijorat(ă)?

1. Notează ce observi

- Ce îi este greu copilului?
- Când apar dificultățile?
- Ce îl ajută?
- Ce spune copilul?

2. Vorbește cu școala

Contactează profesorul, form tutor-ul sau SENCO.

Copilul nu trebuie să aibă un diagnostic pentru ca școala să îi identifice nevoile și să înceapă sprijinul.

3. Cere un plan clar

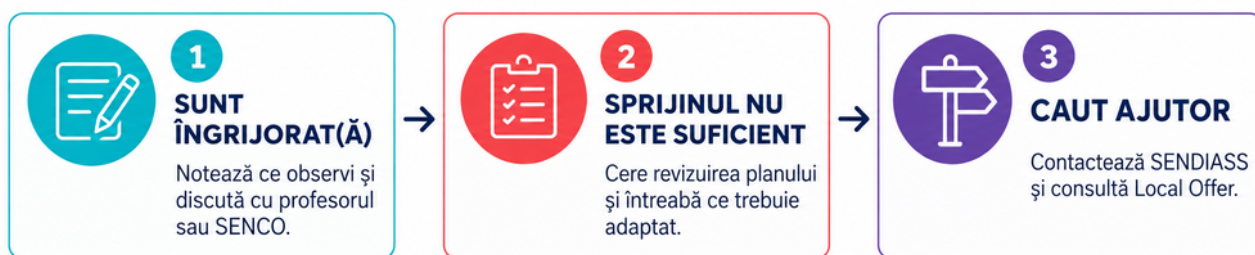
Întreabă:

- Ce sprijin va primi?
- Cine îl va oferi și cât de des?
- Cum va fi urmărit progresul?
- Când va fi revizuit planul?

4. Păstrează documentele

Salvează e-mailurile, rapoartele, planurile și concluziile întâlnirilor.

CE POT FACE?

OBSERVĂ • ÎNTREABĂ • CERE SPRIJIN

Nu trebuie să ai toate răspunsurile înainte să ceri ajutor.

Este suficient să explici ce observi și ce te îngrijorează.

Ce fac dacă sprijinul nu este suficient?

Dacă SEN Support nu este suficient, discută cu SENCO și solicită revizuirea sprijinului oferit copilului. Împreună, verificați ce intervenții și adaptări au fost încercate, cât timp au fost aplicate și ce rezultate au avut. În funcție de nevoile și progresul copilului, sprijinul poate fi modificat sau completat. Dacă dificultățile rămân semnificative, poate fi analizată necesitatea solicitării unei EHC Needs Assessment.

LA FINALUL ÎNTÂLNIRII, TREBUIE SĂ FIE CLAR:

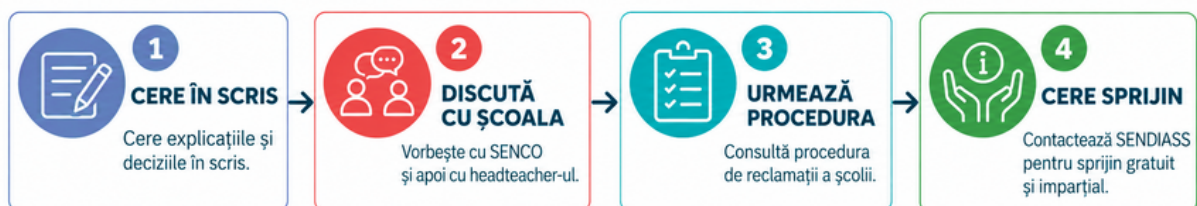
Ce se schimbă? • Cine se ocupă? • Cât de des? • Până când? • Când revizuim?

Cere ca pașii stabiliți să fie confirmați în scris și verifică dacă punctul de vedere al copilului a fost ascultat.

Întrebări utile

- Ce intervenții și adaptări au fost oferite?
- Cât timp au fost aplicate?
- Ce progres a fost observat?
- Ce consideră copilul că îl ajută?
- Ce va fi schimbat?
- Este nevoie de implicarea altui specialist?
- Când va avea loc următoarea revizuire?

DACĂ NU EȘTI DE ACORD

ÎNTREABĂ • NOTEAZĂ • CERE AJUTOR

Dacă un copil nu progresează, sprijinul trebuie revizuit și adaptat.

Aceasta nu înseamnă automat că are nevoie de un EHCP.

Unde pot găsi ajutor?

În școală

- Profesorul/form tutor-ul – discută despre dificultățile observate.
- SENCO – coordonează sprijinul SEND.
- Headteacher-ul – intervine când problema nu este rezolvată.
- Safeguarding Lead – ajută când există îngrijorări legate de siguranța copilului.

Sprijin independent

- SENDIASS – informații și sprijin gratuit și imparțial.
- IPSEA – informații juridice despre SEN Support și EHCP.
- Contact – sprijin pentru familiile copiilor cu dizabilități.
- Local Offer – serviciile SEND disponibile în zona familiei.

Sprijin pentru sănătate și stare emoțională

- Medicul de familie – GP;
- NHS 111 pentru ajutor medical urgent;
- YoungMinds și Childline pentru informații și sprijin;
- 999 dacă există un pericol imediat.

CUM GĂSEȘTI SERVICIUL LOCAL?

Pentru a găsi serviciul local, caută online:

„numele localității + SENDIASS”

„numele autorității locale + Local Offer”

A cere ajutor este un pas important.

Nu trebuie să înțelegi singur(ă) întregul sistem SEND.

Mit sau realitate?

Există multe idei greșite despre rolul psihologului educațional. Clarificarea acestora îi poate ajuta pe părinți să înțeleagă când și cum poate fi implicat și la ce să se aștepte de la procesul de evaluare.

MIT SAU REALITATE?

MIT: Psihologul educațional este implicat doar când există probleme grave.	MIT: Copilul trebuie să treacă un test.
REALITATE: Implicarea timpurie poate ajuta copilul să primească mai repede sprijinul potrivit.	REALITATE: Evaluarea nu este un examen și nu există răspunsuri perfecte.
MIT: Psihologul evaluează copilul numai prin teste.	MIT: Psihologul caută doar probleme.
REALITATE: Evaluarea poate include discuții, observații, activități și instrumente adaptate copilului.	REALITATE: Sunt analizate și punctele forte, interesele și strategiile care funcționează deja.
MIT: Psihologul este acolo pentru a judeca părinții.	MIT: Psihologul decide singur ce sprijin primește copilul sau dacă se acordă un EHCP.
REALITATE: Rolul său este să sprijine copilul și colaborarea dintre familie și școală.	REALITATE: Sprijinul se discută împreună, iar decizia privind EHCP aparține autorității locale.

ÎNȚELEGERE • COLABORARE • SPRIJIN

Psihologul educațional nu caută doar dificultățile copilului. Acesta explorează și punctele forte, mediul în care copilul învață cel mai bine și tipul de sprijin care îl poate ajuta să progreseze.

Despre noi:
profesioniștii care au
realizat acest ghid

De ce am realizat acest ghid?

Acest ghid a fost realizat prin colaborarea unei echipe de psihologi educaționali, cu experiență în sistemul educațional din Anglia și în sprijinirea copiilor, tinerilor și familiilor. Am reunit perspective și experiențe profesionale diverse pentru a le oferi părinților români informații clare, practice și ușor de folosit.

Toate membrele echipei sunt înregistrate la Health and Care Professions Council (HCPC).

Georgiana Domnari

Psiholog educațional

Terapeut Comportamental

Interese:

Neurodiversitate și practică neuroafirmativă • Limbaj și comunicare – DLD și întârzierea dezvoltării limbajului • Diferențe specifice de învățare – dislexie, dispraxie și discalculie

Contact: Harmonymindautismservices@gmail.com

Krisztina Szodrai

Psiholog educațional

Interese:

ADHD și funcții executive • Nevoi sociale, emoționale și de sănătate mintală (SEMH) și reglare emoțională • Trauma și impactul acesteia asupra dezvoltării copilului (Trauma-Informed Practice)

Contact: krisztina.szodrai@gmail.com

Ioana Volostiuc

Psiholog educațional

Interese:

Sprijinirea reglării emoționale (Emotion Coaching) • Trauma și impactul acesteia asupra dezvoltării copilului (Trauma-Informed Practice) • Evaluare dinamică (Dynamic Assessment)

Monica Docoli

Psiholog educațional

Interese:

Neurodiversitate • Dezvoltare emoțională și cognitivă • Abordare bazată pe punctele forte

Contact: m.docoli.ed.psych@gmail.com

Tilda Salanki

Psiholog educațional

Interese:

ADHD • Dificultăți emoționale legate de frecventarea școlii (EBSA) și reintegrare școlară • Pregătirea pentru viața adultă (Preparing for Adulthood)

Despre acest ghid

Acest ghid gratuit a fost realizat pentru părinții români din Anglia și oferă informații introductive despre sistemul SEND, rolul psihologului educațional, procesul de evaluare și colaborarea cu școala.

Materialul are scop informativ și nu înlocuiește evaluarea individuală, recomandările profesioniștilor sau consilierea juridică. Procedurile și serviciile disponibile pot varia între școli și autorități locale și se pot modifica în timp.

Pentru informații actualizate despre sprijinul disponibil în zona dumneavoastră, consultați Local Offer, serviciul local SENDIASS și paginile oficiale GOV.UK.

Referințe și resurse consultate

- Department for Education & Department of Health and Social Care. Special educational needs and disability code of practice: 0 to 25 years.
- www.gov.uk/government/publications/send-code-of-practice-0-to-25
- UK Parliament. Children and Families Act 2014, Part 3.
- www.legislation.gov.uk/ukpga/2014/6/part/3
- UK Parliament. The Special Educational Needs and Disability Regulations 2014.
- www.legislation.gov.uk/uksi/2014/1530/contents
- Department for Education. Special educational needs and disabilities: a guide for parents and carers.
- www.gov.uk/government/publications/send-guide-for-parents-and-carers
- Association of Educational Psychologists & Joint Professional Liaison Group. Guidance for Educational Psychologists providing advice and information for Education, Health and Care Needs Assessments.
- www.aep.org.uk
- Health and Care Professions Council. Professions and protected titles și Check the Register.
- www.hcpc-uk.org
- Independent Provider of Special Education Advice. What happens in an EHC needs assessment?
- www.ipsea.org.uk/what-happens-in-an-ehc-needs-assessment
- Council for Disabled Children. Information, Advice and Support Services Network.
- councilfordisabledchildren.org.uk
- The Bell Foundation. EAL and SEND: Guidance for integrated provision in schools.
- www.bell-foundation.org.uk
- Royal College of Speech and Language Therapists. Bilingualism: clinical information.
- www.rcslt.org/speech-and-language-therapy/clinical-information/bilingualism

Ultima verificare a informațiilor și a resurselor online: 16 septembrie 2026.

Acest ghid se referă la sistemul SEND din Anglia.

Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord au legislație, proceduri și denumiri diferite

MULȚUMIM CĂ AȚI PARCURS ACEST GHID

Sperăm ca informațiile prezentate să vă ofere
mai multă claritate și încredere în sprijinirea
copilului dumneavoastră.

Ghid realizat prin colaborarea:

Georgiana Domnari • Krisztina Szodrai • Ioana Volostiuc • Monica Docoli • Tilda Salanki

Contact Nurturing Rainbows:

IoanaVolostiuc@NurturingRainbows.onmicrosoft.com

— SUPPORT • EMPOWER • THRIVE —

Educational Psychology & Wellbeing Services

♥ Understanding • Nurturing • Unlocking Potential ♥

